

Odkaz:

Rozsudek Soudního dvora ze dne 21. září 1989, Komise Evropských společenství proti Řecké republice, věc 68/88, Recueil 1989, s. 2965*

Klíčová slova:

Nesplnění povinnosti členským státem – Nestanovení a neodvedení vlastních zdrojů Společenství

Předmět:

Žádost o určení, že Řecká republika tím, že nestanovila a neodvedla Společenství vlastní zdroje, které byly podvodně odňaty z rozpočtu Společenství, tím, že některé zásilky jugoslávské kukuřice byly vyvezeny do jiného členského státu Společenství jako zásilky řeckého původu, a dále tím, že odmítla přijmout určitá další potřebná opatření, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z práva Společenství

Skutkové okolnosti:

I – Rámec sporu a řízení

1. V květnu 1986 byly útvary Komise informovány, že dvě zásilky vyvezené z Řecka do Belgie, jejichž oficiálně deklarovaným obsahem byla řecká kukuřice, obsahovaly ve skutečnosti kukuřici jugoslávskou.

Podle těchto informací jedna z těchto zásilek o váze přibližně 9 000 tun, převážená na palubě lodi *Alfonsina*, byla naložena v jugoslávském přístavu Koper, a nikoliv v řeckém přístavu Kavala, jak bylo přesto uvedeno v dokumentech vystavených řeckými úřady. Druhá zásilka o váze 11 000 tun, naložená na palubu lodi *Flamingo* v přístavu Soluň, obsahovala kukuřici převezenou vlakem z Jugoslávie, zatímco podle oficiálních dokumentů se jednalo o řeckou kukuřici původně uskladněnou v silu v Soluni.

Když byly belgické úřady informovány o pochybném původu kukuřice, dotázaly se řeckých úřadů, které potvrdily pravost úředních dokumentů a pravdivost údajů v nich obsažených. Belgické úřady tedy daly kukuřici do volného oběhu bez jakéhokoliv výběru zemědělských dávek.

Komise se rozhodla prošetřit řecké vývozy kukuřice od 1. ledna 1985 a za tímto účelem požádala o pomoc vnitrostátní úřady.

Toto vyšetřování proběhlo během srpna 1986. Vzhledem k tomu, že některé dokumenty dodané řeckými úřady byly rozporuplné či nespolehlivé, požádali vyšetřovatelé o provedení tří zvláštních kontrol:

- kontroly evidence správy přístavu Kavala;
- kontroly evidence sila v Soluni;

* Jednací jazyk: řečtina

- kontroly dokumentů vztahujících se k pohybu vlaků během týdne, kdy byla nakládána loď *Flamingo*.

Tato žádost byla zamítnuta řeckými úřady.

Po návratu do Bruselu provedli vyšetřovatelé několik doplňujících šetření a poté předložili dne 22. prosince 1986 svou zprávu, která potvrzovala, že vyvezená kukuřice nebyla řecká kukuřice, jak uváděly řecké úřední dokumenty, ale opravdu kukuřice pocházející z Jugoslávie. Podle zprávy byl na začátku podvod uskutečněn díky pomoci přinejmenším některých řeckých úředníků a následně několik vysoce postavených úředníků vydalo falešné doklady a nepravdivá prohlášení za účelem utajení podvodu navenek, a především před delegací Komise.

Dne 21. ledna 1987 byla tato zpráva zaslána místopředsedou Komise, p. Christophersenem, řeckému ministru zahraničních věcí. Ve svém předávacím dopise vyzval p. Christophersen řeckou vládu, aby přijala zejména následující opatření: vyplacení zemědělských dávek Komisi z dovozů jugoslávské kukuřice, včetně úroků z prodlení; vymáhání nezaplacených částek na osobách, jež se dopustily podvodu; zahájení trestního nebo disciplinárního řízení proti pachatelům podvodu a jejich spolupachatelům; vyšetření některých dovozů, vývozu a tranzitů obilovin od začátku roku 1985. Řeckým úřadům byla poskytnuta dvouměsíční lhůta, aby sdělily Komisi, která opatření přijaly.

Dne 12. března 1987 ministr zahraničních věcí informoval ve své odpovědi p. Christophersena, že ministerstvu financí bylo nařízeno, aby provedlo podrobné vyšetření, že věc byla předána vyšetřujícímu soudci a že je třeba vyčkat na závěry soudních orgánů před tím, než budou přijata opatření navrhaná Komisí.

Dne 12. května 1987 informoval p. Christophersen řeckého ministra národního hospodářství o možnosti použití postupu podle článku 169 Smlouvy v případě, že opatření uvedená Komisí nebudou přijata. Ministr se omezil na odpověď, že v této věci je příslušné pouze ministerstvo zahraničních věcí.

2. Za těchto okolností zahájila Komise řízení o nesplnění povinnosti podle článku 169 Smlouvy.

Dne 27. července 1987 byl řecké vládě adresován dopis s výzvou, ve kterém stálo, že nepřijetím opatření navržených Komisí nesplnila Řecká republika některé ze svých povinností vůči Společenství: porušení článku 1 nařízení Rady č. 2891/77 ze dne 19. prosince 1977, kterým se provádí rozhodnutí ze dne 21. dubna 1970 o nahrazení finančních příspěvků členských států vlastními zdroji Společenství (Úř. věst. č. L 336, s. 1), a článku 13 nařízení Rady č. 2727/75 ze dne 29. října 1975 o společné organizaci trhu s obilovinami (Úř. věst. č. L 281, s. 1), jelikož nebyly stanoveny zemědělské dávky použitelné na kukuřici z třetích zemí a nebyly odvedeny odpovídající částky Komisi společně s úroky z prodlení; porušení nařízení Rady č. 1697/79 ze dne 24. července 1979 o vybírání dovozního nebo vývozního cla po propuštění zboží, které nebylo požadováno od osoby zodpovědné za zaplacení cla ze zboží navrženého v celním prohlášení do celního režimu s povinností toto clo platit (Úř. věst. č. L 197, s. 1), vzhledem k tomu, že nepřistoupila k vybrání cla po propuštění zboží od osoby zodpovědné za jeho zaplacení; porušení článku 5 Smlouvy, protože nezahájila trestní nebo disciplinární řízení proti původcům podvodu a osobám, které jim napomáhaly k jeho provedení a utajení; porušení článků 1 a 18 výše uvedeného nařízení č. 2891/77, protože nekontrolovala vlastní zdroje a nepřikročila k doplňkovým kontrolám, které žádala Komise.

Ve lhůtě jednoho měsíce, která byla řeckým úřadům stanovena na to, aby předložily svá vyjádření, odpověděl Komisi ministr zahraničních věcí dopisem ze dne 27. srpna 1987, ve kterém uvedl:

„Pokud jde o přijetí konkrétních opatření, která žádáte po řecké vládě, doufám, že pochopíte, že není možné zahájit taková řízení před tím, než bude přijato konečné rozhodnutí v závislosti na výsledcích správního a soudního vyšetřování, která právě probíhají.“

Komise měla za to, že tato vyjádření jsou nedostatečná, a dne 9. října 1987 vydala odůvodněné stanovisko, na které řecké úřady odpověděly se zpožděním tak, že to nepřineslo žádný nový zásadní prvek k jejich předchozí korespondenci.

1. Komise tedy podala tuto žalobu, která byla zapsána kanceláří Soudního dvora dne 7. března 1988.

Řecká republika, které byla tato žaloba řádně doručena, na ni neodpověděla v předepsané lhůtě. Komise tedy požádala Soudní dvůr o vydání rozsudku pro zmeškání.

Na základě zprávy soudce zpravodaje a po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta rozhodl Soudní dvůr zahájit ústní část řízení bez důkazních opatření.

II – Návrhová žádání Komise

Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

1) určil, že

- tím, že Řecká republika nestanovila podle článků 1, 9 a 10 nařízení (EHS) č. 2891/77 a podle nařízení (EHS) č. 2727/75 vlastní zdroje, a zvláště zemědělské dávky v celkové výši 447 053 406 GRD za určité zásilky kukuřice dovezené ze třetí země, a neodvedla tuto částku Komisi ode dne 20. července 1986,
- tím, že neuhradila podle ustanovení článku 11 nařízení (EHS) č. 2891/77 úroky z této částky ode dne 20. července 1986 až do dne zaplacení této částky,
- tím, že nepřistoupila podle článků 1 a 2 nařízení (EHS) č. 1697/79 k vybrání této částky po propuštění zboží,
- tím, že nezahájila podle článku 5 Smlouvy o EHS příslušné správní a/nebo soudní řízení proti osobám, které se dopustily podvodu nebo se na něm podílely,
- tím, že neprovedla podle článků 1 a 18 nařízení (EHS) č. 2891/77 ověření, příslušná vyšetřování, ani doplňková kontrolní opatření vyžádaná Komisí,

nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze Smlouvy o EHS;

2) uložil Řecké republice náhradu nákladů řízení.

III – Důvody a argumenty Komise

Před zkoumáním pěti žalobních důvodů, které jsou předmětem této žaloby pro nesplnění povinnosti, uvádí Komise předběžně dvě následující úvahy:

- za prvé poznamenává, že ačkoli článek 5 Smlouvy o EHS je výslovně uveden pouze ve spojení s jedním z žalobních důvodů, veškerá argumentace Komise je založena na tomto ustanovení.

Podle tohoto článku měly řecké úřady přijmout veškerá opatření k tomu, aby zabránily podvodu, a jestliže k němu přesto došlo, aby omezily jeho škodlivé následky. Stejná povinnost spolupráce mezi členskými státy a Komisí je uvedena také v bodech odůvodnění k výše uvedenému nařízení č. 2891/77, aby bylo Společenstvím umožněno disponovat vlastními zdroji za nejlepších možných podmínek, jakož i v bodech odůvodnění k nařízení Rady č. 1468/81 ze dne 19. května 1981 (Úř. věst. č. L 144, s. 1), aby bylo zajištěno řádné uplatňování celních a zemědělských předpisů;

- za druhé Komise upozorňuje, že právní předpisy Společenství, a zvláště jejich používání, předpokládají, že vnitrostátní vlády prostřednictvím svých úředníků jednají v dobré víře. Jelikož cla a zemědělské dávky tvoří vlastní zdroje, musí být stanoveny vnitrostátními úřady a převedeny Společenství. V rámci projednávaného sporu postačí konstatovat, že Komise prokázala, že dlužné zemědělské dávky nebyly stanoveny jako vlastní zdroje, a následkem toho ani nebyly převedeny, aniž by bylo nutné se vyjadřovat k případné disciplinární či trestní odpovědnosti, což je pouze v pravomoci vnitrostátních úřadů a soudů.

1. K prvnímu žalobnímu důvodu

Ustanovení čl. 13 odst. 1 výše uvedeného nařízení č. 2727/75 uvádí, že „při dovozu... je vybírána dávka, která se rovná ... prahové ceně snížené o cenu CIF“. Podle článků 1, 9 a 10 výše uvedeného nařízení č. 2891/77 tvoří zemědělské dávky vlastní zdroje Společenství a jsou připsány na účet Komise nejpozději do 20. dne druhého měsíce následujícího po měsíci, během něhož byl stanoven nárok.

V projednávaném případě měly být za kukuřici dovezenou z Jugoslávie zaplacený zemědělské dávky při dovozu této kukuřice do Řecka v květnu roku 1986. Odpovídající částka, tedy 447 053 406 GRD měla být převedena Komisi dne 20. července 1986.

2. K druhému žalobnímu důvodu

Komise připomíná, že podle článku 11 výše uvedeného nařízení č. 2891/77 každé zpoždění členského státu v odvedení vlastních zdrojů Komisi, ať je jeho důvod jakýkoliv, má za následek platbu úroků. Podle judikatury Soudního dvora (rozsudek ze dne 20. března 1986, Komise proti Spolkové republice Německo, 303/84, Recueil s. 1171) „existuje neoddelitelný vztah mezi povinností stanovit spornou pohledávku, povinností připsat ji na účet Komise v předepsaných lhůtách a povinností zaplatit úroky z prodlení podle článku 11 nařízení č. 2891/77“.

Úroky z prodlení vypočtené v souladu s uvedeným článkem 11 ke dni 21. ledna 1988 činily podle Komise 168 104 329 GRD. Žalobkyně upozorňuje na to, že vzhledem k tomu, že Řecko dluh nezaplatilo, úroky dále rostou. Doplnuje, že za této situace není možné přijmout stanovisko obhajované řeckou vládou během postupu před zahájením soudního řízení, podle kterého je třeba počkat na výsledek řízení probíhajícího u vnitrostátních soudů.

3. *K třetímu žalobnímu důvodu*

Podle názoru Komise ukládá výše uvedené nařízení č. 1697/79 členským státům povinnost vybrat dovozní či vývozní clo po propuštění zboží, které z nějakého důvodu nebylo požadováno od osoby zodpovědné za zaplacení cla ze zboží navrženého v celním prohlášení do celního režimu s povinností platit toto clo. Komise tvrdí, že v daném případě řecké úřady nespĺnily tuto povinnost a doplňuje, že vzhledem ke spáchaným podvodům nemohou řecké úřady nárokovat výhody ustanovení čl. 5 odst. 2 téhož nařízení, který se vztahuje na osoby zodpovědné za zaplacení cla, které jednaly v dobré víře.

4. *K čtvrtému žalobnímu důvodu*

Komise tvrdí, že z povinností podle článku 5 Smlouvy vyplývá, že pokud jsou porušena ustanovení Společenství obsahující povinnosti či zákazy, porušovatelé by měli být postihováni stejným způsobem, jako by se jednalo o ustanovení vnitrostátního práva. V daném případě měla řecká vláda povinnost zahájit všechna trestní či disciplinární řízení podle svých právních předpisů vůči pachatelům podvodu a všem osobám, které se podílely na jeho spáchání a zatajení. Podle Komise řecká vláda tuto povinnost nespĺnila.

Žalobkyně dodává, že informace poskytnuté řeckými úřady o probíhajících soudních řízeních byly vždy velmi stručné a nedostatečné a že neobdržela úplné a přesné informace o původu, povaze, vývoji a aktuálním stavu soudních či správních řízení, která byla zahájena. Komise nicméně uvádí, že je připravena znovu posoudit tento žalobní důvod, a případně od něj upustit, pokud by jí tyto informace byly poskytnuty.

5. *K pátému žalobnímu důvodu*

Komise poznamenává, že články 1 a 18 výše uvedeného nařízení č.2891/77 stanoví, že členské státy provedou vyšetřování a ověření, pokud jde o stanovení a odvozy vlastních zdrojů Komisi, že provedou doplňkové kontroly vyžádané Komisí a že na její žádost je Komise přizvána ke kontrolám a může tak disponovat doklady, které se vztahují ke stanovení a odvedení vlastních zdrojů.

Komise tvrdí, že podle jejích informací nepřistoupila řecká vláda k doplňkovým kontrolám, o které ji Komise požádala a které se měly týkat určitých dovozních, vývozních a tranzitních operací s obilovinami od začátku roku 1985. Kromě toho Komise připomíná, že řecká vláda je stále povinna stanovit vlastní zdroje a odvést je Komisi.

Po objasnění pěti výše uvedených žalobních důvodů Komise poznamenává, že během postupu před zahájením soudního řízení řecké úřady nezpochybnily tyto žalobní důvody, ale tvrdily, že jsou povinny vyčkat konce trestního řízení vedeného u řeckých soudů, než se rozhodnou pro jakékoli opatření. Podle Komise není takový přístup uspokojivý, a to z těchto důvodů: toto trestní řízení bylo zahájeno na základě stížnosti soukromých osob, a nikoliv na základě iniciativy státu; týká se pouze lodi *Alfonsina*, a nikoliv lodi *Flamingo*; v žádném případě neumožní určení částky vlastních zdrojů, která má být převedena ve prospěch Společenství; a konečně je nebezpečí, že toto řízení skončí za dlouhou dobu, během níž bude rozpočet Společenství ochuzen o dotčené zdroje, což není v souladu s povinnostmi Komise jakožto strážkyně smluv ve smyslu článku 155 Smlouvy o EHS. Komise ještě poznamenává, že z dalších částí spisu je zřejmé odmítnutí řeckých úřadů přijmout zodpovědnost a splnit povinnosti, které pro ně vyplývají z práva Společenství.

Právní otázky:

¹ Návrhem došlým kanceláři Soudního dvora dne 7. března 1988 podala Komise Evropských společenství podle článku 169 Smlouvy o EHS žalobu, kterou se domáhá, aby bylo určeno, že Řecká republika tím, že nestanovila a neodvedla Společenství vlastní zdroje, které byly podvodným způsobem odňaty z rozpočtu Společenství, a to tak, že některé zásilky kukuřice byly dovezeny z Jugoslávie do Řecka, aniž by byly vybrány dávky, a následně vyvezeny do jiného členského státu Společenství jako zásilky řeckého původu, a dále tím, že odmítla přijmout určitá další potřebná opatření, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z práva Společenství.

² Koncem roku 1986 dospěla Komise po podrobném šetření vedeném na základě informací, které jí byly sděleny, k přesvědčení, že dvě zásilky kukuřice vyvezené z Řecka do Belgie v květnu 1986 společností ITCO obsahovaly ve skutečnosti kukuřici dovezenou z Jugoslávie, i když podle prohlášení řeckých úřadů obsahovaly kukuřici řeckou. Z toho důvodu nebyly vybrány žádné zemědělské dávky určené jako vlastní zdroje Společenství. Podle Komise byl tento podvod uskutečněn díky pomoci některých řeckých úředníků a následně i několika vysoce postavených úředníků, kteří vystavili falešné doklady a podali nepravdivá prohlášení za účelem utajení tohoto podvodu.

³ Dne 21. ledna 1987 oznámila Komise řecké vládě závěry svého vyšetřování a požádala ji o přijetí zejména následujících opatření:

- odvedení zemědělských dávek Komisi za dovoz jugoslávské kukuřice, včetně úroků z prodlení;
- vymáhání nezaplacených částek na pachatelích podvodu;
- zahájení trestního nebo disciplinárního řízení proti pachatelům podvodu a jejich spolupachatelům;
- vyšetření některých konkrétních případů dovozu, vývozu a tranzitu obilovin uskutečněných od začátku roku 1985.

Řeckým úřadům byla poskytnuta lhůta dvou měsíců k tomu, aby informovaly Komisi o přijatých opatřeních.

⁴ Řecké úřady odpověděly, že bylo nařízeno správní vyšetřování, že věc byla ostatně předána vyšetřujícímu soudci a že je třeba vyčkat na závěry soudních orgánů před tím, než budou přijata opatření určená Komisí.

⁵ Po následující bezvýsledné výměně dopisů zahájila Komise dne 27. července 1987 řízení na základě článku 169 Smlouvy, přičemž vyzvala Řeckou republiku k tomu, aby předložila svá vyjádření. Řecká republika odpověděla dopisem ze dne 27. srpna 1987, kde v zásadě zopakovala, že je třeba vyčkat na výsledky probíhajícího správního a soudního vyšetřování.

⁶ Dne 9. října 1987 vydala Komise odůvodněné stanovisko, na které řecká vláda odpověděla, navíc opožděně, tak, že zopakovala svá předchozí stanoviska.

7 Komise tedy podala tuto žalobu. Řecká republika, které byla tato žaloba řádně
doručena, nepředložila ve stanovené lhůtě žalobní odpověď. Podle čl. 94 odst. 1
jednacího řádu požádala Komise Soudní dvůr o vydání rozsudku pro zmeškání.

8 Pro podrobnější popis průběhu řízení, jakož i důvodů a argumentů Komise se
odkazuje na zprávu k jednání. Tyto části spisu jsou dále převzaty pouze v rozsahu
nezbytném pro úvahy Soudního dvora.

9 Před analýzou žalobních důvodů Komise je třeba připomenout, že pokud Soudní
dvůr vydává rozsudek pro zmeškání, jako je tomu v projednávaném případě, přísluší
mu za účelem posouzení opodstatněnosti žaloby pouze ověřit, „zda se návrhová
žádání žalobce jeví jako odůvodněná“ podle čl. 94 odst. 2 jednacího řádu.

K prvnímu žalobnímu důvodu

10 Komise tvrdí, že Řecká republika nesplnila své povinnosti tím, že nestanovila a
neodvedla Společenství vlastní zdroje tvořené zemědělskými dávkami za některé
zásilky kukuřice dovezené z třetí země.

11 Je třeba připomenout, že podle čl. 13 odst. 1 nařízení Rady č. 2727/75 ze dne 29.
října 1975 o společné organizaci trhu s obilovinami (Úř. věst. č. L 281, s. 1) se na
veškerý dovoz kukuřice do Společenství vztahuje výběr dávky, „která se rovná ...
prahové ceně snížené o cenu CIF“. Tato zemědělská dávka představuje jeden z
příjmů vytvářejících vlastní zdroje rozpočtu Společenství na základě rozhodnutí
Rady 70/243 ze dne 21. dubna 1970 o nahrazení finančních příspěvků členských
států vlastními zdroji Společenství (Úř. věst. č. L 94, s. 19). Konečně, nařízení Rady
č. 2891/77 ze dne 19. prosince 1977, kterým se provádí výše uvedené rozhodnutí ze
dne 21. dubna 1970 (Úř. věst. č. L 336, s. 1) stanoví, že vlastní zdroje jsou stanoveny
členskými státy a odvedeny Komisí připsáním na její účet nejpozději do 20. dne
druhého měsíce následujícího po měsíci, během něhož byl stanoven nárok.

12 Z podrobných prohlášení Komise, která nebyla vyvrácena žádnými dokumenty
v soudním spisu, vyplývá, že kukuřice dovezená do Belgie na palubě lodí Alfonsina
a Flamingo, která byla řeckými úřady při vývozu deklarována jako kukuřice řeckého
původu, byla ve skutečnosti kukuřice jugoslávská, jež byla předtím dovezena
z Jugoslávie.

13 Soudní dvůr nepovažuje za nutné vyjadřovat se k okolnostem, za kterých byly
vystaveny úřední doklady, ani k zodpovědnosti osob, které tak učinily; postačí uvést,
že tímto způsobem bylo umožněno vyhnout se zaplacení zemědělských dávek
splatných při dovozu jugoslávské kukuřice do Řecka v květnu roku 1986, a to
v nezpochybněné výši 447 053 406 GRD.

14 Tím, že Řecká republika nestanovila odpovídající dávky jakožto vlastní zdroje
Společenství a neodvedla je Komisi nejpozději dne 20. července 1986, nesplnila
povinnosti, které pro ni vyplývají z výše uvedených nařízení č. 2727/75 a č. 2891/77.

15 Prvnímu žalobnímu důvodu Komise je tedy třeba vyhovět.

K druhému žalobnímu důvodu

16 Komise tvrdí, že zpoždění v připsání výše uvedených částek na účet Komise ze strany řeckých úřadů zakládá nárok na zaplacení úroků z prodlení podle článku 11 výše uvedeného nařízení č. 2891/77.

17 V tomto ohledu je třeba připomenout, že povinnosti stanovit vlastní zdroje Společenství, připsat je ve stanovené lhůtě na účet Komise a zaplatit úroky z prodlení jsou neoddělitelně spjaty, jak to vyplývá z rozsudku ze dne 20. března 1986, Komise proti Spolkové republice Německo (303/84, Recueil s. 1171). Z téhož rozsudku dále vyplývá, že úroky jsou vymahatelné „bez ohledu na důvod, proč bylo připsání na účet Komise provedeno pozdě“.

18 Z toho vyplývá, že Řecká republika nesplnila své povinnosti vůči Společenství tím, že nezaplatila úroky z prodlení z částek, které nepřipsala na účet Komise.

19 Druhému žalobnímu důvodu Komise je tedy třeba vyhovět.

K třetímu žalobnímu důvodu

20 Komise tvrdí, že řecké úřady nezahájily žádnou aktivitu směřující k vymožení zemědělských dávek, které nebyly vybrány při dovozu jugoslávské kukuřice do Řecka, a že tím nesplnily povinnosti, které pro ně vyplývají z nařízení Rady č. 1697/79 ze dne 24. července 1979 o vybírání dovozního nebo vývozního cla po propuštění zboží, které nebylo požadováno od osoby zodpovědné za zaplacení cla ze zboží navrženého v celním prohlášení do celního režimu s povinností toto clo zaplatit (Úř. věst. č. L 197, s. 1).

21 Je tedy třeba vyhovět i tomuto žalobnímu důvodu, protože Soudu nebyly předloženy žádné důkazy, které by zpochybňovaly tvrzení Komise.

K čtvrtému žalobnímu důvodu

22 Podle Komise ukládají ustanovení článku 5 Smlouvy o EHS členským státům uplatnit postihy proti osobám, které porušily právo Společenství, stejným způsobem jako proti osobám, které porušily vnitrostátní právo. Řecká republika nesplnila tuto povinnost tím, že nezahájila všechna trestní nebo disciplinární řízení podle vnitrostátních právních předpisů proti pachatelům podvodu a všem osobám, které se podílely na jeho spáchání a jeho zatajení.

23 V této souvislosti je třeba uvést, že pokud právní úprava Společenství neobsahuje žádné zvláštní ustanovení, které stanoví postih za své porušení nebo v tomto případě odkazuje na vnitrostátní právní nebo správní předpisy, ukládá článek 5 Smlouvy o EHS členským státům, aby přijaly veškerá vhodná opatření k zajištění působnosti a účinnosti práva Společenství.

24 Ačkoli volba sankce zůstává v pravomoci členských států, musí v tomto ohledu dbát zejména na to, aby porušení práva Společenství byla postihována za obdobných hmotněprávních a procesních podmínek, jako je tomu při porušení vnitrostátního práva podobné povahy a významu, a které v každém případě činí sankci účinnou, přiměřenou a odrazující.

25 Kromě toho jsou vnitrostátní úřady povinny postupovat vůči porušením práva Společenství se stejnou důsledností, jako je tomu v případě uplatnění odpovídajících vnitrostátních právních předpisů.

26 V projednávaném případě ze soudního spisu nevyplývá, že by řecké úřady zahájily trestní nebo disciplinární řízení proti osobám, které se podílely na spáchání a zatajení podvodu odhaleného Komisí, ani že by existovaly překážky, které by bránily zahájení těchto řízení.

27 Je pravda, že během postupu před zahájením soudního řízení tvrdila řecká vláda, že případ byl předán vnitrostátním soudním orgánům a že je třeba vyčkat na výsledky soudního vyšetřování. Komise ovšem oprávněně tento argument popírá a poznamenává, že podle informací, které má k dispozici, se toto soudní stíhání, zahájené navíc nikoliv vnitrostátními úřady, ale konkurenční společností ITCO, týká pouze podvodu souvisejícího s nákladem na palubě lodi Alfonsina.

28 Za těchto okolností je třeba vyhovět žalobnímu důvodu Komise.

K pátému žalobnímu důvodu

29 Komise poukazuje na to, že Řecká republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 1 a 18 výše uvedeného nařízení Rady č. 2891/77, tím, že neprovedla ověřování a patřičné vyšetřování, ani doplňková kontrolní opatření požadovaná Komisí.

30 Podle článku 18 tohoto nařízení:

„1) Členské státy provádějí ověřování a vyšetřování v souvislosti se stanovením a s odváděním vlastních zdrojů ...

2) Členské státy v této oblasti:

- provádějí doplňkové kontroly, o které je může požádat Komise formou odůvodněné žádosti...“

31 Na jedné straně je třeba uvést, že během postupu před zahájením soudního řízení tvrdily řecké úřady, že správním vyšetřováním v souvislosti se dvěma spornými případy vývozu kukuřice bylo pověřeno ministerstvo financí. Protože ale chybějí přesné informace o povaze, šíři a výsledcích tohoto vyšetřování, nemůže Soudní dvůr takové vyšetřování považovat za „ověření a vyšetřování“ podle výše uvedeného čl. 18 odst. 1.

32 Na straně druhé je třeba poznamenat, že Komise ve svém výše uvedeném dopise ze dne 21. ledna 1987 požádala řecké úřady, aby „provedly dodatečné podrobné kontroly všech případů dovozu, vývozu a tranzitu obilovin, které byly od začátku roku 1985 uskutečněny buď firmou ITCO, nebo přes přístavy v Soluni a Kavale“. Ze soudního spisu nevyplývá, že by Řecká republika vyhověla této žádosti o doplňkové kontroly, která byla přitom odůvodněna okolností, že vyšetřování provedené Komisí ohledně dvou sporných operací vedlo Komisi ke zpochybnění regulérnosti dalších

operací stejné povahy, které byly provedeny společností ITCO nebo které měly na starosti celní úřady v Soluni či Kavale.

³³ Soudní dvůr tedy musí vyhovět poslednímu žalobnímu důvodu Komise.

K nákladům řízení:

³⁴ Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu je účastníkem řízení, který byl ve sporu neúspěšný, uložena náhrada nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že žalovaná byla ve sporu neúspěšná, je namístež jí uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

SOUDNÍ DVŮR

rozhodl takto:

- 1) Tím, že Řecká republika nestanovila zemědělské dávky na některé zásilky kukuřice dovezené v květnu 1986 z třetí země ve výši 447 053 406 GRD jakožto vlastní zdroje Společenství a neodvedla tuto částku Komisi nejpozději dne 20. července 1986, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z nařízení Rady č. 2727/75 ze dne 29. října 1975 o společné organizaci trhu s obilovinami a z nařízení Rady č. 2891/77 ze dne 19. prosince 1977, kterým se provádí rozhodnutí ze dne 21. dubna 1970 o nahrazení finančních příspěvků členských států vlastními zdroji Společenství.
- 2) Tím, že Řecká republika nezaplatila úroky z prodlení z výše uvedené částky 447 053 406 GRD, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z nařízení Rady č. 2891/77 ze dne 19. prosince 1977, kterým se provádí rozhodnutí ze dne 21. dubna 1970 o nahrazení finančních příspěvků členských států vlastními zdroji Společenství.
- 3) Tím, že Řecká republika nepřistoupila k výběru výše uvedených zemědělských dávek po propuštění zboží, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z nařízení Rady č. 1697/79 ze dne 24. července 1979 o vybírání dovozního nebo vývozního cla po propuštění zboží, které nebylo požadováno od osoby zodpovědné za zaplacení cla ze zboží navrženého v celním prohlášení do celního režimu s povinností toto clo platit.
- 4) Tím, že Řecká republika nezačala trestní nebo disciplinární řízení proti osobám, které se podílely na provedení a zatajení úkonů, které umožnily vyhnout se zaplacení výše uvedených zemědělských dávek, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 5 Smlouvy o EHS.
- 5) Tím, že Řecká republika nezačala ověřování a patřičné vyšetřování, jakož i doplňková kontrolní opatření požadovaná Komisí, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z nařízení Rady č. 2891/77 ze dne 19. prosince 1977, kterým se provádí rozhodnutí ze dne 21. dubna 1970 o nahrazení finančních příspěvků členských států vlastními zdroji Společenství.
- 6) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.